

कर्णस्यवधंसंचित्यमनस्यालोच्यइदं कृतं जगत्त्वसैम्यवानास्तीतिसंचित्यनिश्चित्यविललापेति तृतीयेन संबधः ॥ ७ ॥ प्राणिनां अवध्यात्कर्णादन्येषां तृणतुल्यानां मंदत्वादल्पवीर्यत्वात् इति अनेनैव प्रकारेण विनाशनं स्यादपीति हेतोराशये चेत्तसि धम्यमान इव विस्रस्तांगः यथा भ्राष्ट्रे धम्यमानः पाषाणादिः शीर्यते तद्विद्विशीर्ण इत्यर्थः ॥ ८ ॥ १० ॥ न निवर्त्तते इति छेदः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

संचित्य निपुणं बुद्ध्या धृतराष्ट्रो जनेश्वरः ॥ नेदमस्तीति संचित्य कर्णस्य समरे वधं ॥ ७ ॥ प्राणिनामेव मन्येषां स्यादपीति विनाशनं ॥ शोकाग्निना दह्यमानो धम्यमान इवाशये ॥ ८ ॥ विस्रस्तांगः श्वसन् दीनो हाहेत्युक्ता सुदुःखितः ॥ विललापमहाराज धृतराष्ट्रो विक्रासुतः ॥ ९ ॥ धृतराष्ट्र उवाच संजयाधिरथिर्वीरः सिंहद्विरद्विक्रमः ॥ दृषभप्रतिमस्कंधो दृषभाक्षगतिश्चरन् ॥ १० ॥ दृषभो दृषभस्येव यो युद्धेन निवर्त्तते ॥ शत्रोरपि महेंद्रस्य वज्रसंहननो युवा ॥ ११ ॥ यस्य ज्यातलशब्देन शरदृष्टिरेव च ॥ रथाश्वनरमातंगानावतिष्ठंति संयुगे ॥ १२ ॥ यमाश्रित्य महाबाहुं विद्विषां जयकांक्षया ॥ दुर्योधनो करोद्द्वैरपां दुपुत्रैर्महारथैः ॥ १३ ॥ सकथं रथिनां श्रेष्ठः कर्णः पार्थेन संयुगे ॥ निहतः पुरुषव्याघ्रः प्रसह्य सत्यविक्रमः ॥ १४ ॥ यो नामन्यत वै नित्यमभ्युत्तं च धनं जयं ॥ न दृष्णीन्सहितानन्यान्स्वबाहुबलदर्पितः ॥ १५ ॥ शार्ङ्गगांडीवधन्वानौ सहितावपराजितौ ॥ अहं दिव्या द्वादेकः पातयिष्यामि संयुगे ॥ १६ ॥ इति यः स ततं मंदमवोच ह्यो भ्रमो हितं ॥ दुर्योधनमवाचीनं राज्ञ्यकामुकमातुरं ॥ १७ ॥ योजयत्सर्वकां बोजानां वत्यानं केकयैः सह ॥ गांधारान्मद्रकान्मत्स्यांश्चिगर्त्तां स्तंगान् शकान् ॥ १८ ॥ पांचालांश्च विदेहांश्च कुलिंदान्काशिकोसलान् ॥ सुह्रानां गंश्च वंगंश्च निषादान् पुंड्रचीरकान् ॥ १९ ॥ वत्सान्कलिगांस्तरलान् दमकान् नृषिकानपि ॥ जित्वैतान्समरे वीरश्चक्रे बलिभृतः पुरा ॥ २० ॥ शरव्रातैः सुनिशितैः सुतीक्ष्णैः कंकपत्रिभिः ॥ दुर्योधनस्य दृढ्यर्थं राधेयोरथिनां वरः ॥ २१ ॥ दिव्यास्त्रविन्महातेजाः कर्णो विकर्त्तनो दृषः ॥ सेनागोपश्च सकथं शत्रुभिः परमास्त्रवित् ॥ २२ ॥ घातितः पांडवैः शूरैः समरे वीर्यशालिभिः ॥ दृषो महेंद्रो देवेषु दृषः कर्णो नरेष्वपि ॥ २३ ॥ तृतीयमन्यं लोकेषु दृषं नैवानुश्रुम ॥ उच्चैः श्रवावरोश्चानां राज्ञां वै श्रवणो वरः ॥ २४ ॥ वरो महेंद्रो देवानां कर्णः प्रहरतां वरः ॥ योजितः पार्थिवैः शूरैः समर्थैर्वीर्यशालिभिः ॥ २५ ॥ दुर्योधनस्य दृढ्यर्थं कृत्स्ना मुर्वीमथाजयत् ॥ यं लब्ध्वा मागधो राजा सांत्वमानो यथसौ हृदैः ॥ २६ ॥ अरौ स्तीत्यार्थं वक्षन्नमृते यादवकौरवान् ॥ तं श्रुत्वानिहतं कर्णं द्वैरथैः सव्यसाचिना ॥ २७ ॥ अवाचीनं चिन्तयाऽधोमुखं ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ जलवर्षित्वा द्वेषु महेंद्रो दृषः धनवर्षित्वा न्मुष्येषु कर्णो दृषः ॥ २३ ॥ तृतीयमेवमभिः दृष्टि कर्त्ता रं दृषं ॥ २४ ॥ अजित इति छेदः योजितो नियोजितो मयेति वा ॥ २५ ॥ यमिति मागधोऽप्यस्यैव बलेन बलवानिति भावः ॥ २६ ॥ २७ ॥